

[Hans Hansen (Rørby).]

Partiet Venstre paa at videreføre Principet. Der er den afgørende Forskel i Virkningen af personlig Skat og den oprindelige Hartkornsskat, som blev afløst af Ejendomsskyld, at enhver Form for personlig Beskatning fremkalder en Fordyrelse af Produktion, af Varer og en Overvæltning paa Befolkningen, som gennem den personlige Beskatning kommer til at betale, medens den faste Beskatning, oprindelig Hartkornsskatten, havde den modsatte Virkning, nemlig at nedsætte Prisen paa Jorden.

I jo højere Grad man har afløst de faste Skatter og indført personlige og indirekte Skatter, i des højere Grad har man faaet Ejendomspriserne til at stige, til Skade for de unge, til Højnelse af Prioritetsbyrden, og hele denne ulykkelige Udvikling, som Partiet Venstre førte an i 1903, og som det, hvad jeg beklager, tilsyneladende fremturer med den Dag i Dag, har ført os ind i et Forhold, der ikke har bevirket, at Ejendomspriserne er blevet trykket, fordi en hel Række sideløbende Forhold gør sig gældende med Prisstigninger. Det er en Kendsgerning, at de forøgede Byrder som Følge af Tilskud fra det offentlige til Amtskommunerne paa 30—40 Mill. Kr., ikke har faaet Priserne til at falde, og det er et Udtryk for, at i Virkeligheden har de Byrder været berettigede, som man ikke har videreført. Dette store Principspørgsmaal og den Forskel, der er paa Virkningen af Skatterne, den faste Beskatning og her især Beskatningen af Jorden, som billiggør Jorden i samme Forhold, som den personlige og hele den øvrige Beskatning fordyrer Varerne, det er de to Poler, det drejer sig om, og som er aktuelle i dansk Politik mere end noget andet.

Vi kan ikke fra vor Side støtte en Videreførelse af den Lovgivning, der afløste de faste Skatter. Det ærede Medlem Hr. Axel Sørensen pegede meget rigtigt paa, at i Kommunerne rundt omkring i Landet, især dér, hvor de store Herregaarde dominerer, er Sogneraadene fuldstændig paa det rene med, at det, det drejer sig om, er den faste Beskatning, saa man kan faa nogen Skat af de store Jordejendomme.

Vi kan ikke støtte dette Lovforslag. Ligesom vi i 1937, da den fælleskommunale Beskatning gennemførtes under daværende Indenrigsminister Bertel Dahlgaard, gik imod § 25, som lukkede op for en Aflastning af den faste Beskatning til Amtskommunerne, saadan vil vi ogsaa nu være nødsaget til principmæssigt og ogsaa retfærdigvis at gaa imod en Beskatning, der fører til en Fordyrelse af Jorden og en Fordyrelse

af Varerne, for det er et Princip, der er meget farligt. Hvis Partiet Venstre, som vi i Retsforbundet føler os beslægtet med paa mange Omraader, vilde forstaa den Forskel, der er paa Beskatningen af Jord og Beskatningen af Varer, saa tror jeg, at vi kunde naa det Samarbejde, som til syvende og sidst bliver nødvendigt for at gennemføre Reformen. Jeg vilde ønske, at det engang store, nu ikke saa store Venstreparti vilde finde Vej til en Renæssance og erkende den Fejl, der blev begaaet i 1903, og rette den. Det vil kun kunne ske gennem en Grundskyldsreform.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg skal kun gøre nogle ganske faa Bemærkninger.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Arnth Jensen) indledede med at sige, at i ethvert demokratisk Statssamfund bør man tilstræbe en ligelig Fordeling af Goder og Byrder mellem Landets Borgere. Denne Betragtning er jeg naturligvis ikke uenig med ham i, men jeg forstaar ikke rigtig det, som det ærede Medlem videre udviklede: at dette System ikke synes at være bragt i Anvendelse, naar det drejer sig om at fordele Skattebyrden i Amtet paa Beboerne i Amtet, for hvis det ikke er Tilfældet, saa er det ærede Medlems Partis Ansvar herfor betydelig større end Socialdemokratiets. Det ærede Medlem maa da være bekendt med, at paa det Tidspunkt, da denne Skatteform blev fastlagt, havde Socialdemokratiet kun meget ringe Indflydelse, og saa længe Bestemmelsen i § 50 om Amtsrådets Bemyndigelse til at udskrive en Del af Skattebehovet paa de personlige Skatter, har været gældende, har det været Partiet Venstre, der har haft den stærkeste Indflydelse og dermed det største Ansvar ude i Amtskommunerne, men man har jo kun i meget ringe Udstrækning benyttet Lejligheden til at udskrive Skatter efter § 50, vel sagtens ud fra den sunde og fornuftige Betragtning, at Ejendomsskatterne har været meget rimelige og virket paa en fornuftig og forsvarlig Maade gennem Tiderne.

Det har altid været erkendt, at Ejendomsskatterne paa en vis Maade er en Prioritet, som den besiddelsesløse Befolkning har i Danmarks Jord. Det har jo været saadan, at de faste Ejendomme foruden disse Skatter havde Pligtarbejde i stor Udstrækning. Skatterne er afløst lidt efter lidt, desværre, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) gjorde opmærksom paa, med det Resultat, at Ejendomspriserne er steget, og det, man slap af med i Skat,